Recunoașterea Solemnă

O RECUNOAȘTERE solemnă A PĂCATELOR PUBLICE și a călcărilor LEGĂMÂNTULUI.

ȘI

Un ANGAJAMENT solemn față de toate ÎNDATORIRILE cuprinse în el, și anume față de acelea care privesc într-un chip mai deosebit Primejdiile acestor Vremuri.

ÎMPREUNĂ CU

Două Acte ale COMISIEI ADUNĂRII GENERALE din șase octombrie, pentru reînnoirea LEGĂMÂNTULUI Solemn și a Ligii,

Și pentru oprirea persoanelor părtașe la recentul Angajament nelegiuit de la reînnoirea LEGĂMÂNTULUI, de la primirea Cinei Domnului și de la exercitarea slujbei bisericești, Cu sfatul lor către prezbiterii pentru celebrarea Cinei Domnului.

Împreună de asemenea cu

Un Act al Comitetului Stărilor din paisprezece octombrie pentru reînnoirea LEGĂMÂNTULUI și a Ligii.

EDINBURGH, tipărit de Evan Tyler, Tipograful Preaexcelentei Maiestăți a Regelui, 1648.

I - Preambul

O Recunoaștere solemnă a păcatelor publice și a călcărilor Legământului: Și un Angajament solemn față de toate îndatoririle

cuprinse în el, și anume față de acelea care privesc într-un chip mai deosebit primejdiile acestor vremuri.

NOI, nobili, baroni, gentilomi, burghezi, slujitori ai Evangheliei și oameni de rând de toate felurile din acest regat, prin mâna cea bună a lui DUMNEZEU peste noi, luând în serioasă considerare multele necazuri triste și adâncile strâmtorări cu care am fost încercați vreme îndelungată, și că țara, după ce a fost greu pustiită de sabie și de ciumă, este amenințată și de foamete, și că rușinea și disprețul au fost revărsate de la Domnul asupra multor mii din neamul nostru, care într-un chip păcătos au pornit război împotriva regatului Angliei, împotriva mărturiei slujitorilor Săi și a dorințelor poporului Său, și că rămășițele acelei armate, întorcându-se în această țară, i-au jefuit și i-au asuprit pe mulți dintre frații noștri, și că partida răuvoitorilor este încă numeroasă și, păstrându-și vechile principii, pândește un prilej să ridice un război nou și primejdios, nu numai spre sfâșierea măruntaielor acestui regat, ci spre despărțirea noastră de Anglia și spre răsturnarea lucrării lui Dumnezeu în toate cele trei regate: Și socotind de asemenea că un nor de nenorociri atârnă încă deasupra capetelor noastre și ne amenință cu lucruri triste ce vor veni, nu putem decât să privim aceste lucruri ca venind de la Domnul, care este drept în toate căile Lui, care ne hrănește cu pâinea lacrimilor și ne dă să bem apa suferinței, până vom fi învățați să cunoaștem ce lucru rău și amar este să ne depărtăm de El, călcând jurământul și Legământul pe care l-am făcut cu El, și pentru ca să fim smeriți înaintea Lui, mărturisindu-ne păcatul și părăsind răul căii noastre.

De aceea, fiind strâmtorați de atât de mari nevoi și ananghii, și având temei în Cuvântul lui Dumnezeu, și având pilda poporului lui Dumnezeu de odinioară, care, în vremea necazurilor lui și când avea să caute izbăvire și o cale dreaptă pentru sine, pentru ca Domnul să fie cu el ca să-l facă să propășească, s-a smerit înaintea Lui și a făcut o mărturisire deschisă și amănunțită a păcatelor prinților lui, ale dregătorilor lui, ale căpeteniilor lui, ale preoților lui și ale poporului lui, și s-a angajat să nu mai facă așa, ci să-și

îndrepte căile și să fie statornic în Legământul Lui; Și aducându-ne aminte de practica înaintașilor noștri din anul 1596, În care Adunarea Generală și toate judecătoriile Bisericii, cu concursul multora dintre nobilime, mica nobilime și burghezi, au recunoscut cu multe lacrimi înaintea lui Dumnezeu călcarea Legământului Național și s-au angajat la o reformare, așa cum înaintașii noștri și ai lor făcuseră mai înainte în Adunarea Generală și în Convenția Stărilor din anul 1567. Și văzând că această îndatorire, atunci când a fost împlinită din conștiință și cu sinceritate, a fost întotdeauna însoțită de o înviorare din necazuri și de binecuvântare și izbândă din cer; Recunoaștem cu smerenie și sinceritate, ca înaintea Celui care este Cercetătorul inimilor, multele păcate și marile fărădelegi ale țării; Noi am făcut rău, regii noștri, prinții noștri, nobilii noștri, judecătorii noștri, dregătorii noștri, învățătorii noștri și poporul nostru: Deși Domnul ne-a vorbit îndelung și limpede, n-am ascultat de glasul Lui; Deși ne-a urmărit cu îndurări duioase, nu ne-am lăsat atrași să-L așteptăm și să umblăm pe calea Lui; și, deși ne-a lovit, totuși n-am simțit nimic: Ba chiar, deși ne-a nimicit, am refuzat să primim îndreptarea; Nu ne-am adus aminte să-I răsplătim Domnului potrivit bunătății Lui și potrivit propriilor noastre juruințe și făgăduințe, ci am mers înapoi printr-un șir neîntrerupt de abateri și am călcat toate articolele acelui Legământ Solemn și ale acelei Ligi pe care le-am jurat înaintea lui Dumnezeu, a îngerilor și a oamenilor.

II - Recunoașterea păcatelor

Deși sunt în țară mulți din toate rangurile care sunt spre mărturie adevărului și spre un nume de bucurie și de laudă pentru Domnul, trăind cu evlavie, străduindu-se să-și păstreze hainele curate și fiind statornici în Legământ și în cauza lui Dumnezeu; Totuși avem motiv să recunoaștem că cei mai mulți dintre noi nu ne-am străduit, cu acea realitate, sinceritate și statornicie care ni se cuvenea, să păstrăm lucrarea reformării în Biserica Scoției; Mulți s-au mulțumit cu curăția rânduielilor, neglijându-le puterea; ba

chiar unii s-au abătut pe căi strâmbe, nimicitoare pentru amândouă. Purtarea profană, destrăbălată și obraznică a multora din armatele noastre, care au mers în ajutorul FRAȚILOR noștri din ANGLIA, Și uneltirile și purtarea nedreaptă a unora dintre comisarii noștri și a altora din neamul nostru la Londra, în Insula Wight și în alte locuri ale acelui regat s-au dovedit mari piedici pentru lucrarea reformării și pentru așezarea acolo a guvernării Bisericii, prin care rătăcirea și schisma s-au înmulțit în acea țară și sectarii s-au împietrit în calea lor; Am fost atât de departe de a ne strădui pentru stârpirea profanității și a ceea ce este contrar puterii evlaviei, încât s-au închis mult ochii asupra profanității, și persoanele profane au fost mult favorizate și de multe ori folosite, până când nelegiuirea și necredința s-au revărsat ca un potop peste fața țării; Ba chiar nu s-a avut grija cuvenită de a despărți ce este de preț de ce este fără preț, oprind de la sacrament toate persoanele neștiutoare și scandaloase, potrivit rânduielilor acestei Biserici.

Nici privilegiile Parlamentelor și libertățile supusului n-au fost ocrotite cum se cuvine; Ci unii dintre noi s-au trudit să pună în mâinile regelui nostru o putere arbitrară și nemărginită, nimicitoare pentru amândouă, Și mulți dintre noi au fost părtași în ultima vreme la acele mijloace și căi prin care au fost încălcate libertatea și privilegiile Parlamentelor, iar supușii au fost asupriți în conștiințele, persoanele și averile lor: Nici n-am avut grijă să ne ferim de acele lucruri care l-ar putea împietri pe rege în calea lui cea rea; Ci, dimpotrivă, nu numai că i s-a îngăduit, dar mulți dintre noi au fost unelte ca să-l facă să-și exercite puterea în multe lucruri care duceau spre paguba religiei și a Legământului și a păcii și siguranței acestor regate; Ceea ce este atât de departe de calea dreaptă a păstrării persoanei și autorității Maiestății Sale, încât nu poate decât să-L întărâte pe Domnul împotriva lui, spre primejduirea amândurora; Ba chiar, sub pretextul de a-l sprijini pe rege și de a lucra pentru el, în timp ce el refuză să facă ce era necesar pentru Casa lui Dumnezeu, unii au răsturnat și au încălcat cele mai multe dintre articolele Legământului.

Propriile noastre conștiințe dinăuntru și judecățile lui Dumnezeu asupra noastră din afară ne dovedesc vinovați de multele călcări voite și repetate ale acelui articol care privește descoperirea și pedepsirea răuvoitorilor, ale căror crime nu numai că au fost trecute cu vederea, ci au fost iertate și șterse, iar ei înșiși au fost primiți în părtășie intimă cu noi, li s-au încredințat sfaturile noastre, au fost admiși în Parlamentele noastre și puși în locuri de putere și autoritate pentru conducerea treburilor publice ale regatului, Prin care, după dreptatea lui Dumnezeu, au pus în cele din urmă mâna pe toată puterea și tăria regatului, atât în judecătorii, cât și în armate, Și le-au folosit spre hotărârea și urmărirea unui Angajament nelegiuit de război împotriva regatului Angliei, În ciuda împotrivirii multor membri de seamă ai Parlamentului, care dăduseră de la început dovadă statornică a integrității lor în cauză, a multor mărturii credincioase și avertismente sincere ale slujitorilor lui Dumnezeu, a petițiilor multor sinoade, prezbiterii și comitate și a declarațiilor Adunării Generale și ale comisarilor ei în sens contrar: Care angajament, după cum a fost pricina multor păcate, tot astfel și a multor nenorociri și pustiiri pentru această țară, și ne înfățișează, în mărimea judecății noastre, grozăvia păcatului nostru de a ne fi unit cu răuvoitorii, ca să fim învățați să nu ne mai sfărâmăm niciodată de aceeași stâncă, pe care Domnul a așezat un far atât de izbitor. Și după tot ce a venit asupra noastră din pricina acestei greșeli a noastre, și după ce ni s-a arătat har de la Domnul Dumnezeul nostru, sfărâmând jugul acestor oameni de pe grumazul nostru și făcându-ne din nou în stare să lucrăm pentru binele religiei, pentru siguranța noastră și pentru pacea și siguranța acestui regat, să călcăm iarăși porunca și Legământul Său, unindu-ne încă o dată cu poporul acestor urâciuni și primind la sânul nostru acei șerpi care mai înainte ne-au mușcat aproape de moarte: Aceasta, după cum ar dovedi mare nebunie și nesăbuință din partea noastră, tot astfel fără îndoială, dacă nu va fi evitată, Îl va întărâta pe Domnul împotriva noastră să ne nimicească, până nu va mai rămâne nicio rămășiță și niciunul care să scape în țară.

Și, deși pacea și unirea dintre regate sunt o mare binecuvântare a lui Dumnezeu pentru amândouă și o legătură pe care suntem datori s-o păstrăm neîncălcată, Și să ne străduim ca să se facă dreptate împotriva celor ce i se împotrivesc; Totuși unii din această țară, care au intrat sub legătura Legământului, și-au făcut o mare preocupare din a desface această unire, și puține sau nicio strădanie n-au fost folosite de vreunul dintre noi pentru pedepsirea unora ca aceștia.

Am îngăduit ca mulți dintre frații noștri din diverse părți ale țării să fie asupriți de vrăjmașul comun fără milă sau ajutor; A fost mare cârtire și nemulțumire din pricina cheltuielii de mijloace și de osteneli în împlinirea datoriei noastre; Mulți, prin convingere sau teroare, s-au lăsat divizați și retrași ca să dezerteze la partea contrară, Mulți s-au întors la o detestabilă indiferență și neutralitate în această cauză, care atât de mult privește slava lui Dumnezeu și binele acestor regate; Ba chiar mulți și-au făcut o preocupare din a umbla astfel încât să se poată potrivi cu toate vremurile și cu toate schimbările lor. N-am avut grijă să favorizăm, să încurajăm, să încredințăm sarcini și să folosim numai pe aceia care din inimă iubeau și urmăreau lucrarea lui Dumnezeu; Ci inimile unora ca aceștia au fost de multe ori descurajate și mâinile lor slăbite, suferințele lor neglijate și ei înșiși disprețuiți, iar mulți care au fost odinioară vrăjmași pe față și întotdeauna subminatori ascunși au fost favorizați și folosiți; Ba chiar și cei care fuseseră priviți ca incendieri și asupra cărora Domnul pusese semnele unei răuvoințe deznădăjduite, ale falsității și ale înșelăciunii au fost aduși ca potriviți pentru conducerea treburilor publice; Multe au fost obstacolele și impedimentele care au fost aruncate în cale ca să întârzie și să împiedice lucrarea Domnului, și unii au ținut ascuns ceea ce nu erau în stare să suprime și să învingă ei înșiși.

Pe lângă acestea și multe alte călcări ale articolelor Legământului în privința conținutului lor, pe care fiecare dintre noi este dator să le cerceteze și să le recunoască înaintea Domnului, dacă dorim ca mânia Lui să fie abătută de la noi; Tot astfel mulți dintre noi au

greșit peste măsură în felul în care am urmat și am împlinit îndatoririle cuprinse în el, nu numai căutând lucruri mari pentru noi înșine și amestecând interese și scopuri private, privitoare la noi înșine și la prietenii și partizanii noștri, cu lucrurile care privesc binele public, ci de multe ori preferându-le pe acestea onoarei lui Dumnezeu și binelui cauzei Sale și întârziind lucrarea lui Dumnezeu până când am putea duce odată cu ea propriile noastre interese și planuri. Obiceiul nostru a fost să ne încredem în mijloace și să ne bizuim pe brațul de carne pentru izbândă; Deși Domnul ne-a făcut de multe ori să avem parte de dezamăgire în aceasta și a întinat mândria întregii noastre slave, spulberând orice încredere firească a noastră: Am urmat în cea mai mare parte sfaturile cărnii și sângelui și am umblat mai mult după regulile politicii decât ale evlaviei și am ascultat mai mult de oameni decât de Dumnezeu.

Deși am făcut înaintea lumii o mărturisire publică solemnă a dorinței noastre neprefăcute de a fi smeriți înaintea Domnului pentru păcatele noastre proprii și pentru păcatele acestor regate, mai ales pentru că n-am prețuit inestimabilul beneficiu al Evangheliei și n-am lucrat pentru puterea ei, și nu L-am primit pe Hristos în inimile noastre și n-am umblat vrednic de El în viețile noastre, și a adevăratului și neprefăcutului nostru scop, dorință și efort, pentru noi înșine și pentru toți ceilalți aflați sub puterea și sarcina noastră, atât în public cât și în privat, în toate îndatoririle pe care le avem față de Dumnezeu și față de oameni, de a ne îndrepta viețile și de a merge fiecare înaintea celorlalți în exemplul unei adevărate reformări, pentru ca Domnul să-Și abată mânia și grea Sa indignare și să întemeieze aceste Biserici și regate în adevăr și pace; Totuși am refuzat să fim reformați și am umblat cu mândrie și cu încăpățânare împotriva Domnului, neprețuind Evanghelia Lui, nici supunându-ne ascultării de ea, necăutându-L pe Hristos, nici străduindu-ne să-L cinstim în desăvârșirea persoanei Lui, nici să ne folosim de El în virtutea slujbelor Lui, nici făcându-ne o chestiune de conștiință din rânduielile publice, nici din îndatoririle private, nici din cele tainice, nici străduindu-ne să ne zidim unii pe alții în dragoste. Necunoașterea lui Dumnezeu și a

Fiului Său Isus Hristos stăpânește peste măsură în țară; Cea mai mare parte a stăpânilor de familie dintre nobili, baroni, gentilomi, burghezi și oameni de rând neglijează să-L caute pe Dumnezeu în familiile lor și să se străduiască pentru reformarea lor; Și, deși s-a stăruit mult asupra acestui lucru, totuși puțini dintre nobilii și mai-marii noștri au putut fi convinși până în ziua de azi să împlinească ei înșiși și în persoană îndatoririle familiei; ceea ce face ca o îndatorire atât de necesară și de folositoare să fie nesocotită de alții de rang mai jos; Ba chiar mulți dintre nobilime, mica nobilime și orașe, care ar fi trebuit să fie pilde de evlavie și de umblare cu cumpătare pentru alții, au fost capii desfrâului și ai chefurilor. Deși suntem poporul DOMNULUI, legat de El într-un chip solemn, totuși până în ziua de azi nu ne-am făcut o preocupare ca judecătoriile și armatele să fie alcătuite din oameni, iar locurile de putere și încredere să fie ocupate de oameni cu o purtare fără prihană și creștină, și de o integritate cunoscută și de o credincioșie, dragoste și râvnă dovedite pentru cauza lui Dumnezeu, ci nu numai cei care au fost neutri și nepăsători, ci și cei ostili și răuvoitori, și alții care au fost profani și scandaloși, au primit încredere; Prin care s-a ajuns ca judecătoriile să fie scaune ale nedreptății și nelegiuirii, iar mulți din armatele noastre, prin purtările lor rele, au devenit plaga noastră, spre marea pagubă a cauzei lui Dumnezeu, spre marele scandal al Evangheliei și spre marea creștere a destrăbălării și profanității în toată țara. Ar fi cu neputință să înșirăm toate urâciunile care sunt în țară, dar hulirea Numelui lui Dumnezeu, jurământul pe făpturi, pângărirea Zilei Domnului, necurăția, beția, desfrâul și chefurile, deșertăciunea îmbrăcămintei, minciuna și înșelăciunea, ocara și blestemul, asuprirea arbitrară și neînfrânată și zdrobirea fețelor săracilor de către stăpânii de pământ și alții aflați în dregătorie și putere au devenit păcate obișnuite și de rând; Și, pe lângă toate aceste lucruri, sunt multe alte fărădelegi de care este vinovată țara în care trăim: Pe toate acestea dorim să le recunoaștem și să fim smeriți pentru ele, pentru ca lumea să fie martoră împreună cu noi că a lui Dumnezeu este dreptatea, iar nouă ni se cuvine rușinea și să ni se umple fața de ocară, cum se vede astăzi.

III - Angajamentul față de îndatoriri

Și, fiindcă este nevoie ca aceia care află îndurare nu numai să-și mărturisească păcatul, ci să-l și părăsească, De aceea, pentru ca realitatea și sinceritatea pocăinței noastre să se vadă, Hotărâm și ne angajăm solemn înaintea DOMNULUI să ne ferim cu grijă de acum înainte de toate aceste greșeli, pentru care am făcut acum o recunoaștere publică solemnă, și de toate cursele și ispitele care duc la ele: Și, pentru a mărturisi integritatea hotărârii noastre în aceasta și pentru ca să fim mai bine întăriți în puterea tăriei DOMNULUI ca s-o împlinim, Reînnoim iarăși Legământul nostru Solemn și Liga noastră, Făgăduind ca de acum înainte să ne facem o chestiune de conștiință din toate îndatoririle la care suntem obligați în toate capitolele și articolele lui, mai ales din acestea care urmează.

1. Fiindcă religia este dintre toate lucrurile cel mai înalt și mai de preț, înaintarea și promovarea puterii ei împotriva oricărei necredințe și profanități, apărarea și păstrarea curăției ei împotriva oricărei rătăciri, erezii și schisme, și anume a independentismului, anabaptismului, antinomianismului, arminianismului și socinianismului, familismului, libertinismului, scepticismului și erastianismului, și ducerea mai departe a lucrării uniformității vor fi urmărite și căutate de noi mai presus de toate interesele lumești, fie că privesc pe rege, pe noi înșine sau pe oricine altcineva. 2. Fiindcă mulți s-au trudit în ultima vreme să submineze libertățile Bisericii, vom menține și vom apăra Biserica Scoției în toate libertățile și privilegiile ei împotriva tuturor celor ce i se vor împotrivi, o vor submina sau vor încălca drepturile ei sub orice pretext. 3. Vom revendica și vom menține libertățile supușilor în toate acele lucruri care privesc conștiințele, persoanele și averile lor. 4. Vom menține și vom apăra cu grijă unirea dintre regate și ne vom feri de orice lucru care ar putea s-o slăbească sau să ne implice în vreo măsură de părtășie la vina celor care au năvălit în regatul Angliei. 5. După cum am fost întotdeauna loiali regelui nostru, tot astfel ne vom strădui mai

departe să dăm lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu și Cezarului cele ce sunt ale Cezarului. 6. Vom fi atât de departe de a închide ochii asupra răuvoinței, nedreptății, nelegiuirii, profanității și necredinței, de a ne potrivi cu ele sau de a le favoriza, încât nu numai că ne vom feri de aceste lucruri și le vom dezaproba, și îi vom ocroti și îi vom încuraja pe acei oameni care sunt plini de râvnă pentru cauza lui Dumnezeu și umblă potrivit Evangheliei; Ci vom apuca și o cale mai eficientă decât până acum, în locurile și chemările noastre respective, pentru pedepsirea și suprimarea acestor rele, și ne vom strădui cu credincioșie ca cele mai bune și mai potrivite leacuri să fie folosite pentru îndepărtarea cauzelor lor și pentru înaintarea cunoașterii lui Dumnezeu și a sfințeniei și dreptății în țară. Și de aceea, în ultimul rând, după cum ne vom ruga cu stăruință lui Dumnezeu să ne dea oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni ai adevărului, dușmani ai lăcomiei, ca să judece și să poarte sarcină în mijlocul poporului Său, tot astfel ne vom strădui, potrivit locurilor și chemărilor noastre, ca judecătoriile și toate locurile de putere și încredere, atât în Biserică, cât și în Stat, să fie alcătuite din și ocupate de asemenea oameni care sunt de o bunăvoință cunoscută față de cauza lui Dumnezeu și de o purtare fără prihană și creștină.

Și, fiindcă sunt mulți care până acum nu și-au făcut o chestiune de conștiință din jurământul lui Dumnezeu, ci unii din frică, alții prin convingere și din scopuri josnice și interese omenești au intrat în el, care s-au dat apoi pe față că s-au purtat cu înșelăciune față de Domnul, jurând strâmb pe Numele Lui; De aceea noi, care acum ne reînnoim Legământul cu privire la aceste îndatoriri și la toate celelalte îndatoriri cuprinse în el, Mărturisim solemn, înaintea Celui care este Cercetătorul inimilor, că nu pentru vreun avantaj politic sau interes privat sau scop ascuns, nici din pricina vreunei terori sau convingeri din partea oamenilor, nici cu fățărnicie și înșelăciune luăm iarăși asupra noastră jurământul lui Dumnezeu, Ci cu cinste și sinceritate și din simțământul datoriei noastre, Și că, de aceea, lepădându-ne de noi înșine și de ale noastre și lăsând deoparte orice interes propriu și scop, vom căuta mai presus de toate cinstea lui Dumnezeu, binele cauzei Sale și bunăstarea

poporului Său și că, părăsind sfaturile cărnii și sângelui și nesprijinindu-ne pe încrederi firești, ne vom bizui pe Domnul, vom umbla după regula Cuvântului Său și vom asculta de glasul slujitorilor Săi: În toate acestea, mărturisindu-ne propria slăbiciune, Îl rugăm cu stăruință pe Dumnezeu, care este Părintele îndurărilor, prin Fiul Său Isus Hristos, să fie milostiv cu noi și să ne întărească prin puterea tăriei Lui, ca să ne facem datoria spre lauda harului Său în Biserici. Amin.

Edinburgh, 6 octombrie 1648. *post meridiem.*

Act pentru reînnoirea Legământului Solemn și a Ligii.

COMISIA Adunării Generale, luând în considerare că o mare parte a acestei țări s-a încurcat în multe și grosolane călcări ale Legământului Solemn și ale Ligii; Și că mâinile multora au slăbit în urmarea și împlinirea îndatoririlor cuprinse în el; Și că mulți care, nefiind ajunși la vârsta cuvenită atunci când a fost jurat și subscris pentru întâia oară, n-au fost primiți până acum în el, Rânduiește și poruncește, pe temeiul acestor și al altor considerente grave și însemnate, ca Legământul Solemn și Liga să fie reînnoite în toate congregațiile acestui regat; Și, fiindcă este o îndatorire de mare greutate și însemnătate, slujitorii, după ce vor fi văzut acestea, să aibă grijă să se ostenească în învățătura lor și în alt chip, pentru ca poporul lor să fie făcut conștient de lucrurile în care a călcat Legământul și să fie pregătit pentru reînnoirea lui cu simțăminte și dispoziții potrivite: Și, pentru ca aceste lucruri să fie mai bine împlinite, am socotit necesar să hotărâm o recunoaștere solemnă a păcatelor publice și a călcărilor Legământului și un angajament solemn față de toate îndatoririle cuprinse în el, Și anume față de acelea care privesc într-un chip mai deosebit primejdiile acestor vremuri: Și această Recunoaștere și acest Angajament solemn, trimise odată cu acesta, vor fi folosite, Și Legământul și Liga vor fi reînnoite în felul următor. Mai întâi: Se va vesti în a doua Zi a Domnului din decembrie o umilire publică solemnă și un post, Care

să fie ținute în joia următoare și în Ziua Domnului de după aceea, La care vestire Legământul și Liga, precum și recunoașterea publică a păcatelor și angajamentul față de îndatoriri, vor fi citite public de slujitor în auzul întregului popor, Și poporul va fi îndemnat să-și procure copii ale lor, ca să le cunoască; Și umilirea și postul vor fi ținute în joia următoare, cu privire la călcările Legământului cuprinse în Recunoașterea publică solemnă, ca fiind cauzele lor, Și în Ziua Domnului următoare, care de asemenea va fi petrecută în umilire publică și post, îndată după predică, ce va fi aplicată la lucrarea acelei zile, Recunoașterea publică și Angajamentul vor fi citite iarăși public, Și după aceea se va face o rugăciune care să cuprindă mărturisirea călcărilor pomenite în ele și cererea de îndurare pentru aceste păcate și de putere de la Dumnezeu pentru reînnoirea Legământului în sinceritate și adevăr; După care rugăciune Legământul Solemn și Liga vor fi citite de slujitor, Și apoi jurate de el și de tot poporul, care se vor angaja la împlinirea tuturor îndatoririlor cuprinse în ele, Și anume a acelora care sunt pomenite în recunoașterea publică și în Angajament și sunt împotriva păcatelor mărturisite în ele: Și lucrarea va fi încheiată cu o rugăciune către Dumnezeu, ca poporul Său să fie întărit în puterea tăriei Lui ca să-și facă datoria potrivit jurământului său, reînnoit acum într-un chip atât de solemn. Se mai rânduiește prin aceasta ca toți cei care reînnoiesc Legământul și Liga să le subscrie din nou, Și ca nimeni să nu fie primit la reînnoirea sau la subscrierea lor dintre cei care sunt opriți prin celălalt act și îndrumare trimise odată cu acesta.

A. KER.

Edinb. 6 octombrie *post meridiem.*

Act privind oprirea persoanelor părtașe la recentul Angajament nelegiuit de război de la reînnoirea Legământului, de la primirea Cinei Domnului și de la exercitarea slujbei bisericești, cu un sfat către prezbiterii pentru celebrarea Cinei Domnului.

COMISARII Adunării Generale, găsind necesar ca Legământul Solemn și Liga să fie reînnoite după atât de mari și de vădite călcări ale lor de către mulți din acest regat; Și luând în considerare cât de vădit a fost pusă în primejdie mai înainte cauza lui Dumnezeu prin primirea prea grabnică în Legământ a celor care fuseseră în împotrivire efectivă față de el, înainte de a se fi avut destulă cercetare și dovadă a pocăinței lor: Rânduiesc și poruncesc de aceea, Ca toate prezbiteriile și toți slujitorii din această Biserică, în diversele lor hotare și în sarcinile lor respective, să aibă o grijă deosebită, la vremea reînnoirii Legământului și a Ligii, Ca nimeni dintre cei care au avut vreo comandă în armata care, sub conducerea Ducelui Hamilton, a pornit război împotriva regatului Angliei, sau în oștile care erau în Stirling și în jurul lui sub comanda Contelui de Lanark și a lui George Munro; sau care au luat și au subscris vreun jurământ, zapis sau declarație pentru ducerea mai departe a acestor căi păcătoase, sau orice alt jurământ sau zapis condamnat de Adunarea Generală ca fiind nimicitor pentru Legământ, Sau care au fost constrângători, îmboldători sau amăgitori ai altora ca să se alăture numitelor angajamente și slujbe atât de nimicitoare pentru religie, sau au fost promotori activi ai lor, să nu fie primit să subscrie sau să reînnoiască jurământul Legământului și al Ligii, nici să exercite vreo slujbă sau putere în vreuna dintre judecătoriile acestei Biserici.

Și mai departe, luând în considerare că ni s-a încredințat de către ultima Adunare Generală să dăm de știre prezbiteriilor despre un prilej potrivit de celebrare a sacramentului Cinei Domnului și să trimitem sfatul pe care l-am găsi necesar pentru acea vreme; Am socotit potrivit să înștiințăm prezbiteriile Că sacramentul Cinei Domnului poate fi celebrat după reînnoirea Legământului, după cum slujitorii vor avea înlesnire în diversele lor congregații; și că am găsit necesar ca toți cei care sunt implicați în vinovăția mai sus pomenită să fie opriți de la sacramentul Cinei Domnului până când Adunarea Generală va lua măsurile pe care le va socoti potrivite cu privire la primirea lor în Legământ și la Cina Domnului.

A. Ker.

Edinburgh, 14 octombrie 1648.

COMITETUL Stărilor, fiind foarte conștient de gravele abateri ale acestei țări în multele călcări ale Legământului Solemn și ale Ligii, încheiat cu preaînaltul DUMNEZEU și jurat Lui, Aprobă de aceea în unanimitate și din inimă hotărârea potrivită vremii și evlavioasă a Comisiei Adunării Generale pentru o Recunoaștere solemnă a păcatelor și întărâtărilor publice, mai ales a călcărilor Legământului, și pentru un Angajament solemn la o împlinire mai conștiincioasă a îndatoririlor cuprinse în el, și pentru reînnoirea Legământului Solemn și a Ligii: Și cere și poruncește ca îndrumările numitei Comisii a Adunării, din Actul ei din șase ale acestei luni, pentru o Recunoaștere publică a păcatelor și un angajament față de îndatoriri, să fie urmate cu grijă, ca postul și umilirea rânduite de ea să fie ținute cu evlavie și ca Legământul Solemn și Liga să fie reînnoite și subscrise cu sinceritate și din toată inima, în felul pe care l-a prescris în numitul ei Act.

Extractum

Domnul Tho. Henderson.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/ro/correo